

połączenie
bezpłatne

116 111 – 7 dni w tygodniu, 12.00-20.00

Kontakt online: www.116111.pl

CZYM JEST TELEFON ZAUFANIA DLA DZIECI I MŁODZIEŻY 116 111?

116 111 to pierwszy bezpłatny i ogólnopolski telefon zaufania dla młodych ludzi. Z konsultantami Telefonu Zaufania 116 111 można się podzielić swoimi troskami i problemami. Celem jego działania jest również poprawa samopoczucia, a często – bezpieczeństwa dzwoniących. Konsultanci telefonu prowadzą także działania edukacyjne i informacyjne, zachęcając młodych ludzi do szukania pomocy w trudnych sytuacjach.

Miesięcznie odbieramy ponad 15 000 połączeń i odpisujemy na ponad 300 wiadomości online. Z roku na rok przybywa dzieci i młodzieży szukających pomocy pod numerem 116 111.

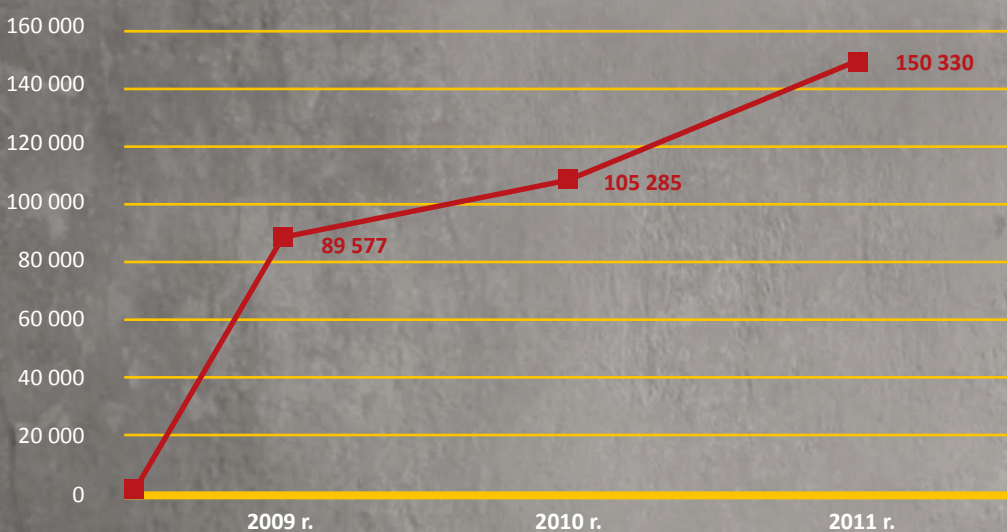
W sytuacjach bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia osób, które się z nami kontaktują (np. próby samobójcze, dzieci-ofiary przestępstw itp.), podejmujemy natychmiastowe interwencje – średnio rocznie inicjujemy działania w 60 takich przypadkach.

JAK TO SIĘ ZACZĘŁO?

Telefon 116 111 został uruchomiony 6 listopada 2008 r., zgodnie z decyzją Komisji Europejskiej o rezerwacji numeru 116 111 w krajach Unii Europejskiej na potrzeby działania telefonów zaufania dla dzieci. Telefon 116 111 powstał w Polsce dzięki współpracy Fundacji Dzieci Niczyje i firmy Polkomtel SA, która m.in. przygotowała platformę technologiczną do obsługi numeru. Telefon 116 111 działa pod honorowym patronatem Ministerstwa Edukacji Narodowej.

LICZBA ODEBRANYCH POŁĄCZEŃ

JAK 116 111 POMAGA DZIECIOM?

Konsultanci Telefonu Zaufania 116 111 mają w życiu dzieci szczególne miejsce. Są specjalistami od nieszczęśliwej miłości i pierwszych rozstań, przemocy, problemów związanych z dojrzewaniem, kłopotów w nauce, myśli samobójczych, lęków i zaburzeń odżywiania. Rozmawiają o wykorzystywaniu seksualnym, uzależnieniach, wyglądzie i sensie życia. Dzieci i młodzież wybierają konsultantów Telefonu Zaufania 116 111 na swoich powierników. Często tylko im mają odwagę powiedzieć lub napisać o najtrudniejszych przeżyciach i to z nimi szukają rozwiązań swoich problemów.

Konsultanci Telefonu Zaufania dla Dzieci i Młodzieży 116 111 nie zastępują rodziców, nauczycieli, psychologów czy pedagogów. Wspierają dzieci i młodzież w poszukiwaniu w ich środowisku takich osób, którym mogą zaufać i na nich liczyć. Często pomagają odzyskać wiarę i zaufanie do świata dorosłych.

W wielu sytuacjach wystarczy rozmowa, wysłuchanie, wspólne szukanie rozwiązań kłopotów czy trudności. Zdarzają się jednak i takie telefony, które wymagają działań zmierzających do ochrony młodych osób. Dzięki porozumieniu z Komendą Główną Policji konsultanci mogą zainicjować natychmiastową interwencję w sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dzwoniących. Podejmowane są również wspólne działania z lokalnymi instytucjami pomocowymi oraz pedagogami szkolnymi w całej Polsce.

JAK MOŻESZ POMÓC?

Dzwoniących pod numer Telefonu Zaufania dla Dzieci i Młodzieży 116 111 jest znacznie więcej niż możliwości pomocy. 7 dni w tygodniu przy 6 stanowiskach 8 godzin dziennie dyżuruje blisko 60 konsultantów (pracowników i stażystów). Ciągłe jednak brakuje wolnych linii dla dzieci, które chcą skorzystać z pomocy.

Co możesz zrobić?

- Przekaż 1% na rzecz Fundacji Dzieci Niczyje – KRS 0000 20 44 26.
- Dokonaj wpłaty na rzecz 116 111 – np. poprzez stronę www.fdn.pl lub korzystając z poniższych danych: Bank PEKAO SA 96 1240 6218 1111 0000 4620 9700
- Reprezentujesz firmę? Zostań sponsorem 116 111! Szczegóły oferty dla firm przedstawimy Państwu indywidualnie. Prosimy o kontakt: pr@fdn.pl

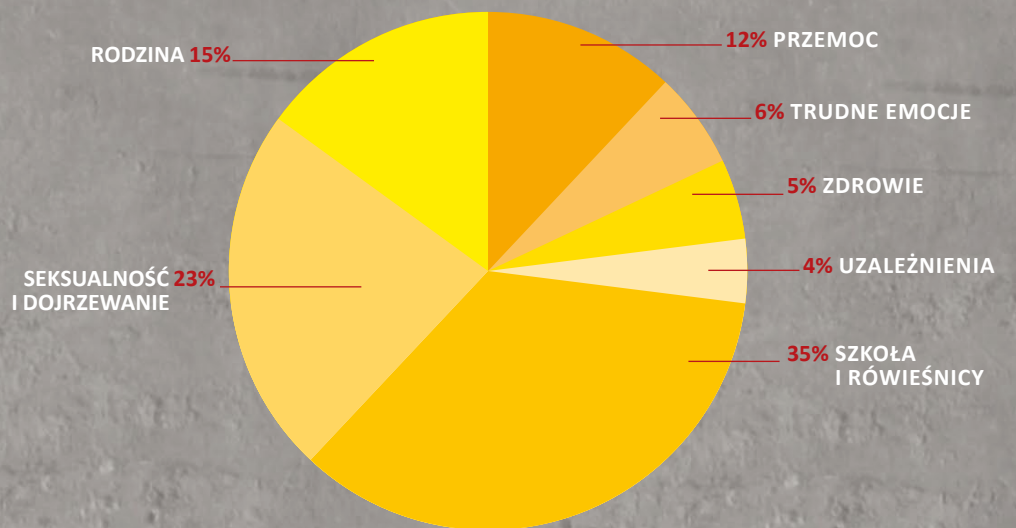
Wywieś plakat, który jest na odwrocie tej ulotki, w szkole, poradni, świetlicy i innym miejscu, w którym przebywa młodzież.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

GŁÓWNE TEMATY ROZMÓW

Ponad połowę rozmów przeprowadzamy z osobami w wieku 13-15 lat, 34% naszych rozmówców to dzieci w wieku 10-12 lat, a co dziesiąty osoba, która wybiera numer 116 111, to nastolatek w wieku 16-17 lat.

Telefon 116 111 jest tak samo popularny wśród dziewcząt (50,5%), jak i chłopców (49,5%).

CO MÓWIĄ DZIECI?

Ojczym pije... ostatnio mnie pobił. Nienawidzę go... – Robert, 13 lat.

Wczoraj umarła moja babcia. Mama cały czas płacze, a tata załatwia różne rzeczy. A ja chciałabym z kimś porozmawiać... – Magda, 9 lat.

Rok temu w wypadku zginął mój brat. Nie radzę sobie z tym, tęsknię za nim. Codziennie się tnę. – Maja, 15 lat.

Od kiedy pamiętam, wszystko robię źle. A według mojego ojca, cały jestem zły. Złe oceny, zła muzyka, zle zainteresowania. Żle, że się w ogóle urodziłem... – Arek, 11 lat.

Zostawił mnie chłopak... dla mojej przyjaciółki. Jak oni mogli mnie tak potraktować? – Kasia, 16 lat.

U nas w domu jest bardzo skromnie. Mam piątkę rodzeństwa i rodzicom po prostu nie starcza na wszystko. Często jestem głodny. – Kamil, 11 lat.

Nie chcę chodzić do szkoły. Starsi chłopacy się na mnie uwzięli. Straszą, że mnie pobiją, wyzywają, zabierają pieniądze. Boję się... – Karol, 10 lat.

Przewróciłem się na chodniku i w spodniach jest dziura. Boję się, jak zareagują rodzice. Pewnie znowu będą krzyczeli, że jestem oferną, kretynem i niezdarcą... – Krzys, 8 lat.

Bardzo się boję. Chyba zrobiłam coś głupiego. Na imprezie dużo wypilałam i nic nie pamiętam. A dziewczyny mówią, że przespałam się z jakimś chłopakiem. Co jeśli jestem w ciąży? – Marta, 16 lat.